

Sygn. akt IV CNP 79/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi powoda R. L.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Elblągu
z dnia 25 lipca 2012 r., sygn. akt I Ca 235/12,
w sprawie z powództwa R. L. i R. L.
przeciwko Z. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2015 r.,

**odrzuca skargę, oddala wniosek pełnomocnika powoda
o przyznanie kosztów zastępstwa w postępowaniu skargowym,
nie obciąża powoda kosztami postępowania skargowego oraz
przyznaje adw. R. K. od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w
Elblągu) kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł z należnym podatkiem
VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w
postępowaniu skargowym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Elblągu oddalił apelację powoda R. L.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powód wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wskazane przez skarżącego art. 229 i 233 § 1 k.p.c. wprost dotyczą ustaleń faktów i oceny dowodów. Również zarzuty naruszenia art. 328 § 2, k.p.c. i art. 410 § 2 k.c. w istocie zmierza do podważenia ustaleń, dokonanych przez Sąd.

Z tych przyczyn skargę należało odrzucić (art. 424⁴ zd. 2 w zw. z art. 424⁸ § 1 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76). O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 102 w zw. z art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 424¹² k.p.c.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego kasacja wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, niezawierająca przytoczenia podstaw kasacyjnych bądź ich uzasadnienia, nie jest "udzieleniem pomocy prawnej" w rozumieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Nr 154, poz. 1013 ze zm.), za którą koszty ponosi Skarb Państwa (por. np. postanowienia z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 280/98, nie publ.). Pogląd ten, zachował aktualność po wejściu w życie § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.)

i należy odpowiednio odnieść go do sytuacji gdy skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych oparta jest na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, skutkujących jej odrzuceniem. Uzasadniało to odmowę przyznania pełnomocnikowi powoda zwrotu kosztów z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu.